

ἀλφαθητικήν των σειράν. Ἀλλά καὶ τοιοῦτο θν, ὁ πρὸς τὴν μέθοδον αὐτοῦ ἐξοικειωθείς, δύναται νὰ τὸ μεταχειρίζηται μετ' ὠφελείας, οὐχὶ μὲν πρὸς θαθεῖαν σπουδὴν βεβαίως, ἀλλ' εἰς τὰς παραχρῆμα ἀνάγκας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ.

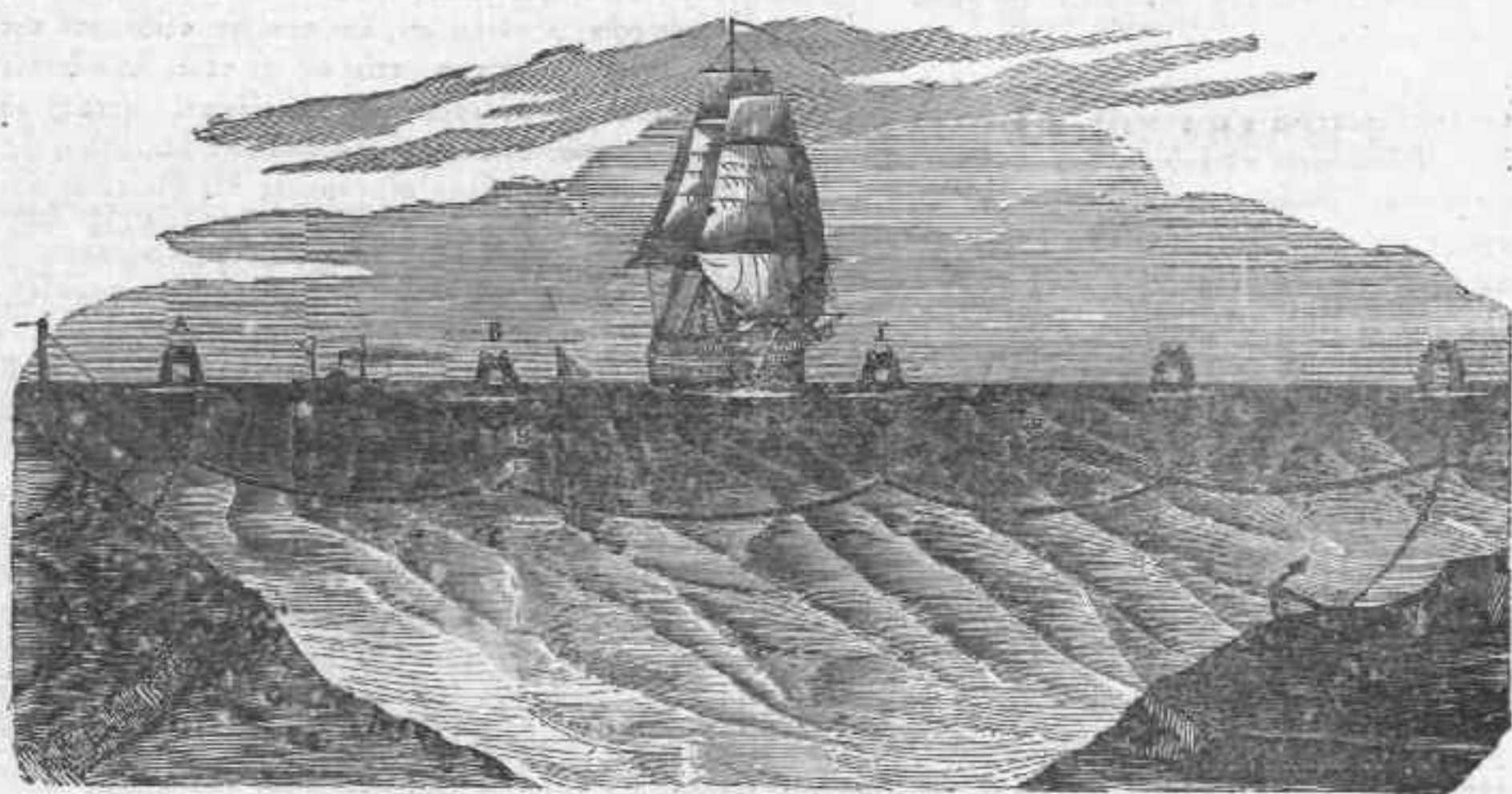
—ο—

Ἐν Ἀθήναις, ὅσάκις θέλομεν νὰ μάθωμεν ἐὰν κα ταπλὴρ εἰς τὸν λιμένα τὸ ἀτμοκίνητον, ἄλλον τρόπον δὲν ἔχομεν, εἰμὴ καταβάντες εἰς Πειραιᾶ, νὰ περιμεινωμεν, καὶ πολλάκις περιμένομεν ὥρας πολλάς, οὐ σπανίως δὲ καὶ ἐπὶ ματαιῶν, ὥστε, ἀπολέσαντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην, συμβαίνει νὰ ἐπανερχώμεθα καὶ τὴν ἐπιοῦσαν, ἴσως καὶ τὴν τρίτην καὶ τὴν τετάρτην.

Ἐν τούτοις, ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ, διὰ νὰ μάθῃ τι ἀπὸ Βορρᾶ τί γίνεται ἐν Μεσημβρίᾳ, ἀπὸ Ἀνατολῶν

θαλάσσης ἐκτεινόμενον τὸν πυθμένα, ἀφαιρεῖ τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Ἀλλ' ἂρ' οὐ ἤδη ἔγινε τὸ πρῶτον τοῦτο τεράστιον βῆμα, μελετᾶται δεῦτερον ἄλλο, πρὸς ἐκεῖνο ἔχον ὡς γίγαντος ἔχει πρὸς μύρμηκος. Πρόκειται νὰ συνδεθῇ οὐχὶ μικρὸς πορθμὸς ὀλίγων μιλίων, ἀλλ' ὁ ἀχανὲς ὠκεανός, ὁ ἐπὶ αἰῶνας αἰώνων ὁλόκληρον κόσμον κρύψας ἄγνωστον εἰς τοὺς κόλπους του, πρόκειται δι' εἰὸς σύρματος νὰ συνενωθῶσι τὰ δύο τῆς γῆς ἡμισφαίρια, καὶ νὰ συνομιλῶσιν ἡ Εὐρώπη μετὰ τῆς Ἀμερικῆς ὡς δύο γειτόνισται, ἃς μόλις χωρίζει στενὴ ὁδός. Τὸ μεγαλοῦργημα τοῦτο σήμερον δὲν φαίνεται πλέον παραβολοῦ φαντασίας ἄτοπον ἀποκύημα, καὶ ὁ Γάλλος Ἀριστείδης Δυμόντος ἐπρότεινε πρὸς τὴν πραγματοποίησιν του τρόπον, ὅστις εἰς τὰ θετικώτερα πνεύματα ἐφάνη ἐκτελεστός.

Ἡ γραμμὴ ἥν πρόκειται νὰ διατρέξῃ ὁ ὑποβρύχιος τηλεγράφος ἔχει μῆκος περίπου πέντε χιλιάδων χιλιομέτρων, ἥτοι πέντε ἑκατομμυρίων μέτρων. Ἡ πρότασις λοιπὸν εἶναι νὰ κατασκευασθῶσι σύρματα χαλκᾶ ἔχοντα τὸ αὐτὸ τοῦτο μῆκος, καὶ μετὰ τὴν ἀποπείραν τοῦ ἀγγλογαλλικοῦ τηλεγράφου εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ σύρμα δύναται ἀκωλύτως νὰ τε-

Τηλέγραφος ὑποβρύχιος

τί γίνεται ἐν Δυσμαῖς, ἀρκεῖ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ θαυματουργὸν τοῦ Τηλεγράφου κιβώτιον, καὶ ἐρώτησι· καὶ ἀποκριταὶ ἀνταλλάσσονται ἀπὸ κέρατος μέχρι κέρατος τῆς Εὐρώπῃ, τῆς διανοίας ταχύτεραι. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀπίστευτον ταύτην κατάκτησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀνυπέρβλητα ὄρια ἐφαίνετο θέτουσα ἡ τῆς γῆς τὰ ὄρια διαγράφουσα θάλασσα. Ὑπερνεκλήθη ὁμοίως καὶ τοῦτο τὸ πρόσκομμα, καὶ ἐν τῷ ἔτι τοῦτω μετ' ἐκπλήξεως ἴδομεν τὴν διαταγὴν «Πῦρ!» δεδομένην ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας, τὴν θρυαλλίδα προσαγομένην ἐν Γαλλίᾳ, καὶ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκτελουμένην· ταῦτα δὲ πάντα θαυματουργούμενα ὑπὸ σύρματος, ὅπερ, εἰς τῆς

χνοουργηθῇ εἰς ἀτελεύτητον μῆκος· τὰ δὲ ἡλεκτρικὰ γωγὰ ταῦτα σύρματα νὰ ἐγκλεισθῶσιν εἰς χιτῶνα ἐκ κόμμιος τῆς Γούττα-Πέρχας, καὶ οὗτος πάλιν, πρὸς πλείστην ἀσφάλειαν, νὰ περιτυλιχθῇ διὰ μεταλλίνου σχοινίου.

Ὁ πολῦτιμος δὲ οὗτος βρόχος δὲν πρόκειται νὰ βυθισθῇ εἰς τῆς θαλάσσης τὸν ἀχανὲς πυθμένα, θν βολὴς οὐδέποτε ἐξιγνίσκειν, ἀλλὰ νὰ τεθῇ παρὰ τὴν ἐπιφανείαν αὐτῆς· εἰς δέκα περίπου μέτρων βάθος, ὅπου οὐδενός, οὐδὲ τοῦ ἰσχυροτάτου πλοίου τροπὴς δύναται ποτὲ νὰ τὸν ἀπαντήσῃ. Πρὸς δικτήρησιν δὲ αὐτοῦ εἰς τὸ ὕψος τοῦτο, καὶ ὅπως μὴ βυθισθῇ εἰς τὸ χάος τῶν